

Տարեկան գինը 10 ըուբլի. կէս տարվանը 6 ըուբ.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

თბილისი, რედაქცია „მშაკი“.
Tiflis, Rédaction „Mschak“.
№ 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և սոն օրերից)։

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
 իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կօպէկ.
 Տ է ի է Ֆ օ ն № 253.

St. Elizabeth № 253.

ՀԱՄԱԼՔԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Նաապրիա ինչպես արքան և Գեղը Դարչոյանն Մանուկարանները, Ծովերը, Զեյ-
չոյան և Ստեփան, Անարոնեան Դամոնյանները, Բեկեան Թարգրեան Շահգյու-
նեանը, Ուլանյան Թարգրեան Տէր-Առաքելեան, Եղիաբեքի Թաղեղեան Եսանեան,
Գեանը, Ուլանյան Թարգրեան Տէր-Առաքել Մանուկարանցիները ցարկ արդի յայտ-
նում են՝ առաջին իր թաղապետի ամուսնու, երկրորդ և երրորդը՝ չոր, չորրորդը՝ ա-
նեռը, միւսներն իրանց թաղապետի և անտանաւի երրօր և վերջինն իր անեռոյ

ԴԱՐՁՈ ԹԱՆԴԻԼԵԱՆ ՄԱՆՈՒԶԱՐԵԱՆՑԻ

մանը, որ տեղի ունեցաւ մայիսի 16-ին, առաւօտեան ժամը 11-ին, երկարատեւ հիւ-
ւանդութիւնից յետոյ: Ամբիճքի և Թարման մասին կը յայտարարէին առանձին:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Պատերազմող կողմերի զորքերը.—ՆԵՐՏԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Միայն կեսերի մէջ. Եւ միջև աւա-
րաց. Նամակ Շուրաբէրից. Նամակ Կերկւն-Աղա-
ժեց. Նամակ իմացաւորութեան. Նամակ իմաց-
աւորութեան. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՍՏԻՆ ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջը. Ֆրանսա-խա-
նական աշխատանքի դաշնագրեր.—ՀԵՌԱՅԻՐ-
ՆԻՐ.—ՅԱՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.

ՊԱՏԵՐԱԶՄՈՂ ԿՈՂՄԵՐԻ ԴԻՐՔԵՐԸ

IV

Մենք ծանօթացրինք մեր ընթերցողներին քաղաքական մամուլի խորհրդածույթիւններին հետ՝ վերաբերելով պատմութեամբ կողմերի բնաւ գիրքերին: Մենք բացատրեցինք գեներալ Կուսովի բանա-կառուի ֆինիսիսը և չէին նշանակու-թիւնը: Հեռագիրները այնուհետև լուրերբերին, որ ռուսները նորից գրաւեցին Նիսիոսը, իսկ հապտացիները սպա-ստապա՛ս դիրք բռնեցին հիւսիսում:

Ճապոնացիների գիտաուսումնական, «Рус. Слово» լրագրի կարծիքով, ներկայումս այն է, որ նախ ախրանսն Պորտուգալական, որովհետև այնտեղ գտնվող սուսաց նաւատորմը կարող է խանգարել եապոնական ծրագիրները, մասնաւոր է՝ մի քանի ժամանակից յետոյ օգնութեան զայ սուսաց բալտիական նաւատորմը: Իսկ եթէ եապոնացիներին աջողվի վաղորօք ողնչացնել Պորտ-Արտուրեան նաւատորմը, այն ժամանակ յոյս կայ, որ նա կարող կը լինի աջողութեամբ մարտնել և բալտիական նաւատորմի հետ:

Այդ դատողութիւններին պէտք է եզրակացնել այն, որ եապօնացիները պէտք է իրանց հաշիւները վերջացնեն Պօրտ-Արտուրի հետ և վերջացնեն հնար եղած ինչ չափ շուտ: Ուստի նրանք գործողութիւնների գլխաւոր առարկան այժմ դարձել է Պօրտ-Արտուրը: Այդ բերդի անկումը նրանց համար մի յոյս է, որ կարող կը լինեն ոչնչացնել Պօրտ-Արտուրի ուսանան հաւատարմը և այնուհետև ազատ լինել ուրիշ գործողութիւնների համար: Այդ նպատակին շուտ հասնելու համար՝ եապօնացիները չեն բաւանդանալ այստիպ շարադրած պաշարում կազմակերպելով, այլ կը շարունակեն ուժեր կոծել:

Բերրի վաշարում եապօնացիների հա-
մար ձեռնառու չէ. ուստի նրանք պէտք
է խիզախեն ումբակոծե՞րու: Եւ ահա ին-
չու: Ան այժմ յարձակվողներ ուռժող են
թէ քանակով և թէ ոգևորութեամբ: Եւա-
պօնացիները հաւատում են իրանց զին-
ւորներին քաջութեանը և զօրապետների
նմուտքեանը: Նրանց նաւատորմը դեռ
գերիշխող է ինդոչ Ովկիանոսում: Ճիշտ
է, զորոս տրով բերդ վերցնելը կը պա-
հանէ անազն գոհներ: Գուցէ զօրեց
խլվին 20—30 հազար հողի գոհներ, բայց
արդիւնքը բաւարար կը լինի: Երկարատե-
պաշարումն էլ առանց այն շատ գոհներ
կը խլէր զանազան հիւանդութիւնների
ձևերով: Իսկ Պորտ-Արտուրի անկման
բարդոյական տպաւորութիւնը անագին կը
լինի: Ռուսաց նաւատորմը ոչնչացած կը
լինի, եապօնացիների ձեռքերը ազատ կը

կենն: Մակայն պէտք է և հակառակ ելն
էլ աչքի առաջ ունենալ: Ռուսաց հաւա-
թօրմը կարող է մի կերպ դուրս պրծնել
և զնալ դէպի Վազիրիօստօկ: Պօրտ-Ար-
աուրի ուսաց զօրքը ուժեղ է իր թւով
և անճնուիրութեամբ, ամբօւթիւնները
զօրեղ են, ինդանօթները կարող: Թշա-
մու ամենամօյրանից քաջութիւնը կարող
է ապարդիւն մնալ, հանդիպելով հաւա-
սար քաջութեան:

Բայց եթե զինւորական բաղդը կը տայ
հապօնացիներէ ձեռքը Պօրտ-Արտուրը,
այդ կորուստը ընդհանուր պատերազմա-
կան գործի մէջ զեռ վճռական չի լինի:
Գլխաւոր պատերազմական ահաւոր ոյ-
ժերը Հասեանի շրջակայքումն են, որտեղ
ե պատրաստովում են մի շարք խլացնող
ուժեղին հարուածներ հակառակորդի հա-
մար:

«Մշակի» երեկվայ համարում տպված պաշտօնական հեռագիրը յայտնեց, որ եապօնական զորքը սկսել է հիւսիսում շարժվել Կուանյանսեանից դէպի Մայմաց-դի: Եթէ այդ շարժումը լուրջ է մեծ շար-ժում է, նա կը ստեղծէ նոր դիրքեր պա-տերազմական բեմում: Ի՞նչ կասեն նոր պաշտօնական հեռագիրները:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻՏՔԸ ԿԵԱՆՔԻ ՄԷՋ

II

Մեր այս յօդուածի առաջին մասը տպւիկց
«Մշակի» № 98-ի մէջ, անցեալ հինգշաբթի
եթէ ընթերցողները յիշում են, այդտեղ մինչ
կանգ առանք կանանց պաշտպան ընկերու-
թեան քարտուղար պ. Օհանջանեանի գործու-
նակութեան վրա:

Մեր առջև դրված էին այն մեղադրանք-
ները, որոնք ձևակերպված էին քննիչ մաս-
նաժողովի ղեկուցագրի մէջ: Բայց մենք չու-
զեցինք լիակատար հաւատ բնծայել այդ ղե-
կուցման, որովհետեւ այն ընդհանուր ժողովի
մէջ, որ պիտի քննէր ղեկուցումը և վճիռ ար-
ձակէր, լավեցին աստուծո ըրողքներն քննիչ
մասնաժողի միակողմանի, անարդար վերա-
բերմունքի դէմ: Նա, ինչպէս պարզվեց վիճա-
հանութիւններից, չէ հաքցրել պ. Օհանյա-
նանի վկանքներին, չէ լսել նրա բացատրող-
թիւններից շատերը. իսկ ընդհանուր ժողով
հրաւիրողները աւելորդ էին հատարել նրան
ծանուցադիր ուղարկել, ինչպէս ուղարկել էին
ընկերութեան բոլոր անդամներին, այնպէս որ
պ. Օհանյանսն չէր եկել ժողովին, որպէս
զի բացատրութիւններ տայ իր դէմ եղած
ամբաստանութիւնների առիթով:

Այս փնջքան խեղաթիւրված էր արդարա-
դասութիւնը: Մինք պարտք համարեցինք
սրտակէի երկրորդ ժողովին. մենք սպասում էինք,
որ սպաշարացիկ պ. Օսանյանսեանին վրա բարդ-
ված մեղադրանքները, որպէս զի մենք էլ մեք
խօսքն ասէինք, բոլորովին չը խնայելով մե-
ղադրութիւն, բոլորովին չը վարանելով տալ
երեւոյթին և անձին այն անունը, որին նա
բաժանի է:

Կայացաւ ընդհանուր ժողովի շարունակութիւնը. այս անգամ հրաւիրկեց և պ. Օհանջանեանը և ժողովը լսեց նրա ընդարձակ բացատրութիւնը, որ սկսեց երկու ժամ:

Մենք մեր տեղեկությունները պիտի բա-
նինք, և հարկէ, Ռազուխ լրագրոնքից: Ստա-
ւա հնք «Каспій» և «Бакин. Извѣстія»
այսի 14-ից): Առաջինը տուել է ժողովի
անդամ նկարագրութիւնը, երկրորդը աւելի
մանրամասն հաշիւ է տալազրկել, իր մէջ ա-
նանձին-առանձին զրովման են խորոշները և
բանց խօսքերը: Գլխաւոր հետաքրքրութիւնը,
այս աւել կուգէ, պ. Օհանջանեանի երկր-
տի մէջ է: «Каспій»-ն ասում է, թէ պ.
հանջանեան «ամբողջ երկու ժամի ընթաց-
քին ապացուցանում էր կէտ առ կէտ՝ քննիչ
մասնաժողովի կատարած զործի վատ յառ-
ութիւնները: Ցաւում ենք, որ զրկված ենք
նախադրութիւնից ամբողջապէս բերելու պ.
հանջանեանի բացատրութիւնը, որ պայծառ
բարձր պատկերացնում է քննիչ մասնաժողո-
վի բերականութեանը զէպի իր պարտաւորու-
թիւնները»:

Տե՛ս իրաւ, նաչիւով, «Каспий»-ին, պ. Օճանանեանը մի շարք մերկացումների միջոցով այց է տուել, թէ ինչպէս աշխատելիս են եղել, որ իրան մեղադրված յայտարարեն: Бақ. Извѣстія» խոստանում է միւս հարցում տալ պ. Օճանջանեանին ճաշի բովանդակութիւնը: Մենք հարկաւոր համարեցինք պատել այդ համարին: «Бақин. Извѣстія»-ն արտաւոր էր տալ այդ ճաշը ամբողջովին, որովհետեւ նա տպել էր քննիչ մասնագիտովի ինկուցադրելը ամբողջովին, առանց մի բառ ճանաչելու: Անկողմնապահութեան, արդարեւեան զգացմունքը պիտի հարկադրէր լրագրի արխիւներին ամեն ջանք դորձ գնելու, որ պված նութի դէմ հերքում: Եւ պվել ամբողջովին: Բայց լրագիրը իր հետեւեալ համարում տպեց պ. Օճանջանեանին ճաշի ստույթի ամառոտ բովանդակութիւնը: Զր գլխունը, յդ կրճատման պատճառները որքան յարգելի է Բայց իրողութիւնն այն է, որ մենք, ընդհանրող հասարակութիւնը միայն այն գլխունը, է պ. Օճանջանեանը հերքել է, իսկ թէ ինչպէս է հերքել, այդ չը գլխունը: Հարկաւոր էր քննիչ յանձնաժողովի ղեկուղումը և պ. Օճանջանեանի հերքումը գնել միմեանց մօտ և քընդ իրկուրը անկողմնապահութեամբ: Տարաւորաբար, մենք զրկված ենք այդ հնարաւորութիւնից և պիտի բաւականանա՞նք այն նիւթով, որ տուել են լրագիրները:

Ի ՄԻԶԻ ԱՅԼ ՈՑ

Թեթեամբու գերասանը պիտի մահկերն է,
նա միայն աշխատում է իր կուրտածի համար,
ուշադրութեան չառնելով ոչ հեղինակի և ոչ
հանդիսականներէ շահերը: Մեր խօսքը գերա-
սան Արմէնեանի մասին է:

Պ. Արմէնեան, որքան յիշում ենք, եղիւ է Կովկասում սրանից տասը թէ 12 տարի առաջ։ Այն ժամանակ նա դեռ դերասանն չէր բառի բուն նշանակութեամբ, այլ Մօլպէմէնի տաճարում ծառայող ամենահամբաւ մի սպասաւոր։ Ներկայումս Արմէնեան ձևակերպում է և անհերքելի արժանաւորութիւններով օժտված դերասան է. նա ունի բեմական արտաքին, բաւական կատարելագործված դիկցիա, լաւ միմիկա, լաւ խոյր։ Բրանդէսի «Հիւր» պիէսը, որով պարծնող ներկայացաւ Բաթումի հասարակութիւնը, մեզ հաւաստացրեց, որ Արմէնեան կրում է իր մէջ դրամատիքական շօշուփ լրջութիւն, հետեապէս անհրաժեշտ է միայն, որպէս զի նա լուռ ու մունջ, համեստաբար և առանց թմրկահարութեան շարունակէ իր գործը, խոյս առալով թէ փառասիրութեան համբաւներէ, և թէ ցուցածողութեան տենչանքներէ, իսկ երբ ժամանակը—արժանաւորութիւններ զնահատող միակ անաչառ դատաւորը—կը գայ, դալինիսերը սեղիական ցանկութեամբ շնորհ կը բերեն գեղարուեստի ներկայացուցչին մօտ և կողմունեն նրա անցեալն և ներկան։

Մենք հպատակ չունենք Արմէնեանի ընդու-

նախնաթիւնների վերաբերմամբ խօսելու, որովհետև լուրջ և պատասխանատու դերում չենք տեսել նրան. մենք միայն այն կասենք, որ պարոնը անցեալ չունի և գոնէ կովկասում նա անշայտ մի դերասան է: Սակայն այս այսպէս լինելով հանդերձ, Արմէնիս հէյց առաջին քայլին ինքնագովտնութանը է պարտապում, և այն էլ բնաթիւններից, հարցական տարրերով ստանձնարարացանելով թատրոնի ժողովրդի մէջ:

Գործընդլուծման կէտում սպասողական դրու-
թեան ենթադրելի ժողովրդին յատկապէս ան-
հայտնաբերի, որ Արմինիանին նախկին չորս կմ-
կնիւնները իրանց ստորապրտութեան մի ուղիքն
կարգան նրա հասցէին» «ապագայ Ադամիանի-
նայական ընկի փառք» և այլն ամփականնե-
րով, — այդ տեսակից ցուցադրութիւնից լուրջ
դերբարձոր հետոս արտի լինի:

Տիրութեան

Рыбѣнѣ.

ՆԱՄԱԿ ԴՈՒԼԱԿԵՐԻՑ

Մարիսի 5-ին

Մեր Բօրջալու գաւառի եկատերիսօմֆերը ու
Բօրջալու գաւառամասերի արդիւնաբերութեան
վրա աւելացաւ և բամբակազործութիւնը: Ան-
ցեալ տարվայ ամոլ փորձերից յետոյ, այս-
տարի շատերը սկսեցին իրանց՝ արդիւնաբերու-
թեան վրա աւելացնել և այդ օգտաւէտ գործը
Ուրեմն, համարաւ մեր երկու գաւառամասերը
38 հազար բնակիչներ 25 հազարը, որոնք
բնակութիւն ունեն հաստատած իրամ ու Դե-
բէտ գետերի ստորին հոսանքների փափրի-
վրա, այսօրհետեւ եթէ աղքատ ապրեն, մեղա-
ւորը մասամբ իրանց ծուլութիւնն է: Իսկ մեր
այն հողատէրերը, որոնք մատնեւրի փոքրը մի-
այն հողային հարկը և գիւղացիների ստաբլը մի-
բանի սնգամ կրկնապատկել, ցանկալի կը լի-
նէր, որ նրանք այդպէս չը վարվէին իրանց
գիւղացիների հետ ու հնարաւորութիւն տային
նրանց էլ փոքր ի շատէ մարգավայել ապրել:
Յուսով ենք, որ այսօրհետեւ մեր հարեան
թիւերը ազգաբնակչութիւնից ամառները շա-
տերը չեն տեղափոխելի Լօռի և Տրիպոլի
գաւառամասերը, որովհետեւ արօտները, շնոր-
հիւ այդ գաւառամասերում ծաղկած կաթնա-
անտեսութեան, այնքան թանգացրել են, որ
գորելը միջոցւմ նրանց կը ստիպի բնաւանա-
յնատակեաց կեանքին և արդիւնաբերել այն-
բնակիչ հողերը, որոնք ձնոր են բերել պատ-
մական ամոլ հանգամանքների շնորհիւ:

Գիւղատնտեսական արդիւնաբերութիւնն էլ վերջերս կարճէջ գործարանական արդիւնաբերութեան նման սեփականութիւն է դառնում մասնաւոր անհատներին: Չարմանալի է, որ մեր մեծախօս երիտասարդները ամեն կերպ չեն աշխատում այդ ազատ վիշապին արգելք լինելու և տիրանալու արդիւնաբերութեան այդ ճիւղին էլ:

ժամանակ է հիմնվականից համայնական ոյժերով կռել այդ չարիքի դեմ և գոնե այդ արդիւնաբերութիւնը կհասրօնացնել համայնքների ձեռքին:

Ով որ դառանալուով սպրել է, նա չէ կարող չը նկատել մի ֆնասակար սովորութիւն մեր գիւղերում, այն է՝ ուրիշի սեփականութիւնը չը յարգել: Ո՛չ մի անհատ, ո՛չ մի համայնք չէ կարող երաշխաւորել, որ իրան տեկած ծառի պտուղը ինքը պիտի ուտէ, որ իրան սերածած արտը կը ֆրայ առանց կոտորելու մինչև հունձը, չեն կոտորի նրա դառն աշխատանքով հասունացրած խաղողի վաղըը կամ չեն գողանայ նրա աչքի լոյս եղները: Այս միանշաւամյա ֆնասակար սովորութիւնը, որը մտած է դիւզակներին մէջ, շատ օրինաւոր մարդկանց և համայնքների զգուցեցել է. ո՛չ որ նոյն իսկ շահագործելու նպատակով չէ ուզում տնկել օրինակելի տնկարաններ կամ բերել տալ ընտիր տեղի ցուլեր և ձիւր ընտանի կեդանիներին ազնացնելու համար: Սրա դէմ իստոր պատճառը համայնքի ինքնագիտակցութեան աստիպանութիւնն է: Այն ինչ վաշխառուէ ու գողի մրա համայնքի արհամարհանքն

ՎԻՅՆԱ: Աւստրիական կառավարութիւն
նորոգէս համաձայնվեց Խըդիվի դէկրէտի հրա

